

[Pürschel.]

ster, eftersom det var ham, der gjorde det, og han formodentlig ikke agter at gøre noget, der overrasker i saa Henseende.

Tilbage staar saa Avancementet til Generalauditor. Derom skal jeg oplyse, at jeg har været Auditor i 8 Aar, og at jeg, da jeg gik af, var Kancellist hos Generalauditoren, Justitssekretær ved Overkrigretten og Lærer i Retslære ved Hærens Officerskole; det vil sige, at jeg havde alle de Stillinger, som gives til en velkvalificeret Auditor. Dernæst skal jeg oplyse, at jeg naaede Generalauditørembedet i samme Alder som min Forgænger og noget senere end dennes Forgænger.

Hvis der derfor er noget overraskende i dette Avancement, kan det jo ikke være den Hurtighed, hvormed det er sket; men det maa alene ligge i manglende Kvalifikationer; og jeg forstaa altsaa, at det er paa det Punkt, at den højtærede Statsminister er overrasket. Ellers vil jeg gerne vide, hvad det er, der har overrasket ham.

Og med Hensyn til de manglende Kvalifikationer skal jeg blot oplyse, at et Medlem af det forrige Ministerium til mig sagde, at jeg af alle sagkyndige Instanser var indstillet som Nr. 1 til dette Embede. Derefter kan det heller ikke være nogen Overraskelse, i alt Fald hverken for den forhenværende eller for den nuværende Forsvarsminister. Overraskelsen kan altsaa kun bero paa fuldkomment Ukendskab til dette Emne, forbundet med en Mistanke om, at det her er gaaet, som det saa ofte gaar, naar Politikere avancerer. Og denne Mistanke, indrømmer jeg, er ikke ubegrundet, og jeg skal ikke benægte, at den højtærede Statsminister maa ske ud fra sit særlige Kendskab til nogle Avancementer kan have særlig Anledning til at nære Mistillid.

Det Svar, den højtærede Finansminister gav mig i Gaar, har den højtærede Statsminister altsaa ikke ønsket at vedstaa; han har søgt at tage Brodden af det; thi ingen kan misforstaa Hensigten med det; og er man i Tvivl, kan man jo blot læse i Regeringsorganet eller Regeringsorganerne, hvoraf det ene karakteriserer dette Svar som „Et Svar, der bed“, og det andet siger, at til dette havde jeg intet at bemærke. Altsaa, Meningen den er tydelig nok for alle; og jeg kan ikke beundre den Fornemhed, at man nu søger at slippe for at vedstaa det.

Jeg skal blot henstille, at det Svar, jeg har givet nu, optages i „Social-Demokraten“, ogsaa under Overskriften „Et Svar, der bed“; thi den højtærede Finansminister har

været til Stede her i Salen, efter at mine Udtalelser er faldet, og har forladt Salen igen uden at vedstaa sine Udtalelser.

Derefter skal jeg sige med Hensyn til Sagen, at naar den højtærede Statsminister brugte Udtrykket, at der var ikke foregaaet noget Snyderi overfor Tjenestemændene, saa var det jo et Udtryk, der ligger meget fjernt fra de Udtryk, jeg anvendte. (*Afbrydelse*: Nej!). Jo, det vil en Gennemlæsning af Referatet vise. Det kan kun være en mindre god Samvittighed, der lægger den højtærede Statsminister dette Ord i Munden. Naar Ministeren siger, at der ikke er givet Løfter til Tjenestemændene, skal jeg ganske overlade dette til Tingets og til Offentlighedens Vurdering. Jeg skal kun konstatere, at denne Opfattelse i hvert Fald ikke stemmer med den, der er den gældende i Tjenestemændenes faglige Presse.

Maa jeg endelig sige med Hensyn til det ikke normale ved, at en Stilling nedlægges ved Tjenesteledighed, at jeg er ganske klar over, at det er ikke saa unormalt, at det aldrig før er sket, men herom har jeg intet sagt, der forekommer naturligvis Afvigelser fra Normalen, men jeg synes, den højtærede Statsminister var meget uheldig med de Afvigelser, han nævnte, idet Hr. Birck og Hr. Refshauge som bekendt begge var Politikere, og der er derfor ikke synderlig Styrke i den Argumentation, der siger, at man ogsaa for disse to kan oprette Stillinger, som nedlægges ved Ledighed.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Fruis-Skotte*): I Anledning af Bemærkningerne om, hvad jeg har sagt om Personalet fra Lille Bælts Overfarten, vil jeg blot sige, at man ganske sikkert vilde have bebredt Statsbanerne, hvis de om 4—5 Aar havde staaet med en Snes, maaske 25 Officerer, som de skulde have som overtallige ved de øvrige Overfarter. Derfor har man selvfølgelig i god Tid ved Ansættelse af løst Personale sørget for ikke at komme i den Situation.

Madsen-Mygdal: Jeg har ikke bedt om Ordet for at blande mig i den Diskussion, der er rejst om rent personlige Forhold, men naar den højtærede Statsminister udtalte, at der i sin Tid var oprettet et Embede som Domæneforvalter i Sønderjylland, der skulde nedlægges ved Tjenesteledighed, overrasker denne Udtalelse mig; jeg tror, den højtærede Statsminister gør sig skyldig i en Fejltagelse. Der blev i Marts 1921 — jeg husker ikke Datoen — stadfæstet en Lov, hvis § 1 lyder saaledes: